

De Volkskrant 25.11.09 Vincent Kouters

Jonge teksten van nieuwe auteurs op Breakin' Walls

Theaterfestival Breakin' Walls Winter, geprogrammeerd door en voor jongeren, richt zich op experiment en vernieuwing.

Desondanks nam het festival woensdagavond een aanvang met het uitzinnige *The Relevance Show*. Hierin rijgt het Duitse collectief She She Pop op express chaotische wijze een aantal ironische performances, gekke dansjes en barslechte liedjes aaneen. Achterhaalde publieksinteractie en achterlijke grappen spelen een grote rol in deze performancerevue. Zonde van de programmering.

Veel interessanter is het project *Writin' Walls*, waarin echt iets nieuws wordt gemaakt. Met een dienblad vol fastfood op schoot kunnen toeschouwers kijken naar fasttheater. Op het menu staan teksten van drie jonge, aanstormende theaterauteurs. Ze schreven allen een eenakter gebaseerd op het festivalthema: A brave new world. De drie theatrale lezingen zijn geënceneerd door de jonge regisseuse Leen Braspenning. Zo schreef Chiron Holwijn een lichtzinnig en zwaar absurdistisch relaas van een man, Kees van der Velden, met het meest nietszeggende leven ooit. De tekst lijkt een filmscript en zapt van de ene locatie naar de andere. Gecompliceerde ingrepen van de regisseuse maken het verhaal uiteindelijk iets te rommelig.

Dit is niet het geval bij Hannah van Wieringen en Hasan Bahara. Hun teksten zijn bijna monologen. Bij Van Wieringen valt vooral het taalgebruik op. Met gepolijste zinnen die tegelijkertijd alledaags en poëtisch klinken, zorgt ze ervoor dat toeschouwers een half uur lang geen colablikje opentrekken. Wat ook te danken is aan de mooie opvoering van actrice Janneke Remmers.

Bahara's tekst ten slotte is een duistere visie op een toekomstig Amsterdam waarin rassenrellen aan de orde van de dag zijn. Het is een mooi, tragisch verhaal, verteld door een jongen die van zijn stad en van zichzelf vervreemd is. *Writin' Walls* smaakt kortom naar meer.